

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1528-21

לפני כבוד חברי הוועדה:

מוחמד מולא, עו"ד - יו"ר הוועדה

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד – חבר הוועדה

חוף גיא ניהול (1994) בע"מ מס' 511954810
ע"י ב"כ עו"ד טל בן משה

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

חלק כללי

1. לפנינו כתב ערר שהגישה העוררת, חברה המפעילה פארק מים בשם "חוף גיא", וזאת בגין בקשתה לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לתקופת הזכאות יולי – אוגוסט 2020 (בקשה מספר 57199789), וזאת בהתאם לסעיף 20(ב) לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה)- תשי"ף 2020 (להלן: "**חוק התכנית לסיוע כלכלי**" או "**החוק**").
2. כתב הערר מתייחס להחלטת המשיבה בהשגה, אשר ניתנה ביום 09/06/2021, במסגרתה נדחתה השגת העוררת, בנימוק ולפיו "**הנך שותפות ומשכך על פי חוק התוכנית לסיוע כלכלי סעיף 7 " מחזור עסקאות בשנת 2019, " סעיף קטן 2, יראו שותפים כשותף אחד."**
3. בכתב הערר נטען כי בשל טעות היסטורית, העוררת וחברת חוף גיא בע"מ (להלן: "**חברת האם**") נרשמו כשותפות לצרכי מע"מ, על אף שכל אחת מהן מנהלת עסק נפרד ועצמאי, ובכלל זה מערכת חשבונות נפרדת. עוד נטען כי בפועל, העוררת וחברת האם מדווחות למע"מ באמצעות דו"ח תקופתי משותף, שהוא זהה לדיווח המוגש על ידי עוסקים הרשומים כאחד (להלן: "**איחוד עוסקים**"). העוררת ציינה כי הלכה למעשה העוררת וחברת האם מתנהלות כאיחוד עוסקים לכל דבר ועניין, וקרוב לוודאי שזהו הרישום המתאים עבורן לצרכי מע"מ, בעוד שהרישום כשותפות נעשה כאמור בשל טעות היסטורית.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. בנסיבות, ביקשה העוררת להחיל את הדין החל על איחוד עוסקים, ולבחון זכאותה של העוררת למענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות, כעוסק עצמאי, אשר זכאותו למענק נבחנת בנפרד.
5. בכתב התשובה שהגישה המשיבה ביום 02/09/2021, טענה המשיבה כי דין טענות העוררת להידחות. המשיבה ציינה כי העוררת מדווחת למע"מ במסגרת השותפות עם חברת האם. המשיבה הוסיפה וטענה כי מדובר במענק המבוסס על דיווחי העוסק למע"מ, ולכן ביצוע בדיקה פרטנית לעסקאות העוררת, כבקשת האחרונה, מנוגד להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי. המשיבה טענה כי לא ניתן להחיל על העוררת הרשומה כשותפות, את הדין החל על חישוב עסקאות של עוסקים באיחוד עוסקים, שכן הוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי אינן מאפשרות זאת.
6. לאחר קבלת כתב תשובה מטעם המשיבה, הורתה הוועדה לעוררת להגיש כתב תגובה לטענות המשיבה, וכתב התגובה הוגש ביום 12/10/2021 (להלן: "**כתב התגובה**"). במסגרת כתב התגובה, שבה העוררת על טענתה כי היא וחברת האם התנהלו באופן נפרד ועצמאי. בהינתן האמור, ביקשה העוררת לבחון את מחזוריה כפי שדווחו בפועל במאוחד עם חברת האם, אולם באופן נפרד מזה של חברת האם, הואיל ואין ביניהן יחסים של שותפות והן אינן מנהלות עסק משותף.
7. לאחר קבלת כתבי הטענות מטעם הצדדים, הורתה הוועדה ביום 14/10/2021 על קיום דיון בתיק הערר, באמצעים טכנולוגיים. מועד הדיון נקבע ליום 02/11/2021.
8. ביום 31/10/2021 הגישה המשיבה הודעה מטעמה, במסגרתה נטען כי המשיבה סבורה שהדרך לבירור המחלוקת בתיק הערר, היא פניה מטעם העוררת לרשויות מע"מ בבקשה לשינוי סיווג העוררת וחברת האם, משותפות לאיחוד עוסקים. המשיבה הבהירה בסעיף 4 להודעתה כי אם יבוצע על ידי מע"מ שינוי רטרואקטיבי משנת 2019, תפעל המשיבה בהתאם לשינוי.
9. ביום 01/11/2021 הגיבה העוררת להודעת המשיבה. העוררת ציינה כי מצופה מהמשיבה לדון בעניינה של העוררת, ובהתאם לשיקול הדעת המוקנה לה, אף ללא החלטה של רשויות מע"מ על שינוי הסיווג. מכל מקום, ציינה העוררת כי היא פנתה לתחנת מע"מ טבריה בבקשה לשינוי הסיווג, אך בקשתה נדחתה.
10. ביום 02/11/2021 התקיים דיון באמצעים טכנולוגיים בהשתתפות עו"ד טל בן משה, רו"ח ניר חזני ורו"ח מריו (באי כוח העוררת), ובהשתתפות עו"ד יעל אסיף והמפקחת חיה חיות (באי כוח המשיבה).
11. במהלך הדיון הבהירה באת כוח המשיבה כי המשיבה פועלת בהתאם להנחיות של רשויות מע"מ בכל הקשור לשינוי הסיווג של העוררת וחברת האם, וכי אם בקשת העוררת לשינוי סיווג תתקבל רטרואקטיבית משנת 2019, תפעל המשיבה בהתאם לשינוי. בהתאם להודעת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

באת כוח המשיבה, הציעה הוועדה לבאי כוח העוררת לפנות לרשויות מע"מ בבקשה מפורטת ומנומקת לשינוי הסיווג של העוררת וחברת האם. במענה להצעת הוועדה, הודיע בא כוח העוררת כי הוא מקבל את ההצעה.

12. על רקע האמור, הורתה הוועדה על סיום הדיון, תוך שנרשמה הודעת העוררת כי היא עומדת על טענותיה הנוספות שפורטו בהרחבה בכתב הערר, אם בקשתה לשינוי הסיווג לא תתקבל.

13. ביום 02/01/2022 הודיעה המשיבה כי תחנת מע"מ טבריה נעתרה לבקשת העוררת, ושינתה סיווג העוררת וחברת האם, משותפות לאיחוד עוסקים, וזאת רטרואקטיבית החל מיום 01/01/2019. כמו כן, הודיעה המשיבה כי בשים לב לשינוי הסיווג, נדרשת בחינה מחודשת של ההשגה על בסיס היות העוררת חברה באיחוד עוסקים. המשיבה ביקשה מהוועדה הוראות בשאלת המשך ניהול הערר.

14. ביום 03/01/2022 הגישה העוררת תגובה להודעת המשיבה מיום 02/01/2022. במסגרת התגובה, תהתה העוררת על עמדת המשיבה ולפיה נדרשת בחינה מחודשת של ההשגה, שכן, לטענת העוררת, המשיבה הצהירה כי היא "תפעל בהתאם" לשינוי הסיווג. לגישת העוררת, בשים לב לשינוי הסיווג ועמדת המשיבה, יש לאשר לעוררת את המענק לו היא זכאית על פי נתוני המחזורים שלה.

15. ביום 04/01/2022 הגישה המשיבה הודעת הבהרה מטעמה, במסגרתה ציינה כי בקשתה של העוררת לקבלת מענק נבחנה בעבר בהיותה חלק משותפות, וכי כעת, עם שינוי הסיווג של העוררת וחברת האם, יש לבחון את הבקשה למענק באופן שונה. המשיבה הבהירה כי אין בהצהרתה כי היא תפעל בהתאם לשינוי הסיווג של העוררת וחברת האם, משום התחייבות לשלם לעוררת את המענק המבוקש על ידה, ללא בחינת זכאותה.

16. ביום 06/01/2022 ניתנה החלטה מטעם יו"ר הוועדה ד"ר ערן בר, עו"ד. בהחלטה נדרשה המשיבה לערוך חישוב עדכני ולבדוק זכאות העוררת למענק. בהחלטה צוין כי לא נמצאה סיבה להשבת עניינה של העוררת לשלב ההשגה, וזאת בשים לב לעיכוב במתן ההחלטה בהשגה. המשיבה התבקשה לפעול בהתאם להחלטת הוועדה, ולהודיע ממצאי בדיקתה עד ליום 23/01/2022.

17. ביום 18/01/2022 הגישה המשיבה בקשה מטעמה. במסגרת הבקשה צוין כי המשיבה פעלה לבדיקת זכאות העוררת למענק לאחר שינוי הסיווג, ופנתה במסגרת הבדיקה לעוררת בבקשה לקבלת דוחות כספיים, מאזני בוחן ונתוני הדיווח של העוררת על עסקאותיה, ואולם, לטענת המשיבה, העוררת סירבה לשתף פעולה עם המשיבה וכן סירבה למסור את המסמכים שהתבקשו. המשיבה נימקה כי המסמכים והנתונים דרושים לה לצורך בחינת זכאות העוררת למענק, ובכלל זה, בחינת קיומו של קשר סיבתי בין הירידה במחזור העסקאות בתקופת הזכאות לבין ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה. המשיבה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הבהירה כי בחינה זו עולה בקנה אחד עם החלטת הוועדה מיום 06/01/2022, וביקשה כי הוועדה תורה לעוררת להמציא את המסמכים והנתונים הצריכים לבדיקת זכאות העוררת למענק.

18. ביום 25/01/2022 התקבלה תגובת העוררת לבקשת המשיבה. במסגרת התגובה ציינה העוררת כי המשיבה אינה פועלת בהתאם להתחייבותה לפעול לאחר שינוי הסיווג. לטענת העוררת, חוק התכנית לסיוע כלכלי מבוסס על דיווחי העוסק למע"מ, ואין עיגון לבקשת המשיבה לקבלת מסמכים ונתונים לצורך בחינת זכאות העוררת למענק. העוררת טענה כי הנתונים המבוקשים על ידי המשיבה קיימים בדו"ח המסכם לעוסקים שנרשמו כאחד, לשנים 2019-2020. מכל מקום, טענה העוררת כי מצופה היה מהמשיבה לבצע את הבדיקות שהיא מבקשת לבצע היום, בשלב מוקדם יותר, בטרם הציעה המשיבה להפנות עניינה של העוררת לרשויות מע"מ.

19. העוררת הוסיפה וטענה כי המשיבה לא ציינה כי בכוונתה לבצע בדיקות לצורך בחינת זכאותה של העוררת למענק, לאחר שינוי הסיווג. לגישת העוררת, מהצהרותיה של המשיבה, ולפיהן לאחר שינוי הסיווג היא תפעל בהתאם, עולה בבירור כי המשיבה התחייבה לכבד את זכאותה של העוררת למענק. העוררת ציינה כי היא לא הייתה מסכימה לפנות לרשויות מע"מ בבקשה לשינוי הסיווג, אם המשיבה הייתה מבהירה שלאחר שינוי הסיווג בכוונתה לבצע בדיקות נוספות מעבר לבחינת נתוני המחזורים הנפרדים של העוררת.

20. העוררת הבהירה כי אינה מוכנה להעביר את המסמכים והנתונים המבוקשים על ידי המשיבה, שכן לטעמה מדובר בניסיון נפסד של האחרונה לשלול זכאות העוררת למענק. באותה נשימה, הבהירה העוררת שהיא מוכנה להעביר את הנתונים הקיימים בדו"חות המסכמים לעוסקים שנרשמו כאחד, בלבד.

21. העוררת הפנתה להחלטת בית המשפט המחוזי ב- עמ"נ 27710-06-21 **ב.ג. בטחון הצפון אבטחת מוסדות, ליווי טיולים ומתן שירותי רפואה בע"מ נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 03/01/22) (להלן: "**עניין ב.ג. בטחון**"), וטענה כי בשל קביעות בית המשפט בעניין החריגה מהמועד למתן החלטה בהשגה, ובשים לב לעובדה שהחלטת המשיבה בהשגה בעניינה של העוררת ניתנה בחלוף 99 ימים מהמועד הקבוע בחוק התכנית לסיוע כלכלי למתן החלטה בהשגה, יש לדחות בקשת המשיבה לקבלת מסמכים מטעם העוררת.

22. העוררת טענה כי קבלת בקשת המשיבה משמעה התארכות ההליכים שלא לצורך, ועיכוב תשלום המענק לעוררת. על כן, ביקשה העוררת מהוועדה להורות על דחיית בקשת המשיבה, וכן על הטלת הוצאות עליה. העוררת אף ביקשה שאם הוועדה אינה מתכוונת לדחות בקשת המשיבה, לקיים דיון בנוכחות הצדדים במסגרתו תידון המשמעות של חזרת המשיבה מההסכמות, והצורך להכריע בטענות הנוספות של העוררת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

דיון והכרעה

23. תיק הערר הובא להכרעת הוועדה בשל עמדתה של המשיבה ולפיה העוררת היא חלק משותפות, ובשל כך מחזור העסקאות לשנת 2019 הוא מחזור העסקאות של השותפות. עמדת המשיבה קיבלה ביטוי בהחלטה בהשגה, ובהמשך בכתב התשובה שהגישה.

24. ביום 31/10/2021 הודיעה המשיבה כי בטרם תדון הוועדה בטענות העוררת בשאלת רישומה וחברת האם כשותפות, על העוררת לפנות לרשויות מע"מ בבקשה לשינוי הסיווג של העוררת וחברת האם. מתגובת העוררת, שהוגשה ביום 01/11/2021, עלה שאף העוררת סברה כי זו הדרך הנכונה לבירור שאלת זכאותה למענק, ואף ציינה העוררת כי היא פנתה ביום 08/09/2020 לתחנת מע"מ טבריה בבקשה דומה, שנדחתה.

25. בשים לב להודעת המשיבה ותגובת העוררת, הציעה הוועדה לבאי כוח העוררת בדיון שהתקיים בנוכחות הצדדים, לפנות לתחנת מע"מ בבקשה מפורטת ומנומקת לשינוי הסיווג של העוררת וחברת האם משותפות לאיחוד עוסקים.

26. מעת שהוחלט לקבל בקשת העוררת לשינוי הסיווג שלה ושל חברת האם משותפות לאיחוד עוסקים, עולה השאלה האם השינוי מוביל למסקנה כי העוררת זכאית למענק מבלי לבצע בדיקות נוספות? זוהי למעשה השאלה שנמצאת כעת במחלוקת בין הצדדים.

27. בחנו טענות הצדדים בשאלה שבמחלוקת ולא מצאנו כי המשיבה התחייבה לשלם לעוררת את סכום המענק, לאחר שינוי הסיווג, מבלי לבחון זכאותה של העוררת למענק. המשיבה הייתה עקבית בעמדתה, עת הבהירה כי לאחר שינוי הסיווג של העוררת וחברת האם, היא תפעל בהתאם. מדובר בעמדה שקיבלה ביטוי בהודעת המשיבה מיום 31/10/2021 וכן במעמד הדיון שהתקיים בפני הוועדה, והיא חודדה בכתב הטענות שהגישה המשיבה ביום 04/01/2022.

28. מדברי בא כוח המשיבה, לא ניתן להסיק את המסקנה אותה הסיקו באי כוח העוררת, והיא שהמשיבה התחייבה לשלם לעוררת את המענק, לאחר שינוי הסיווג, ללא בדיקת זכאות העוררת למענק לאחר שינוי הסיווג. מדובר בהתחייבות של המשיבה לפעול לבדיקת זכאות העוררת למענק, בהתאם לכללים החלים על עוסק שהוא חלק מאיחוד עוסקים, ותו לא. על כן, איננו מקבלים טענת העוררת ולפיה בקשת המשיבה לקבלת מסמכים, או הודעתה על ביצוע בדיקה מחודשת (הודעה מיום 02/01/2022), מהווים חזרה מההסכמות עם המשיבה, או מהווים הרחבת חזית, כטענת העוררת.

29. נציין כי מהמסמכים שהגישה העוררת עולה שהיא פנתה לתחנת מע"מ טבריה, כשנה לפני הגשת כתב הערר לוועדה, בבקשה לשנות הסיווג משותפות לאיחוד עוסקים. עובדה זו מלמדת ששינוי הסיווג היה אינטרס של העוררת עצמה, לצורך בחינת זכאותה לקבלת מענק, בטרם הציעה המשיבה לעוררת לפנות לרשויות מע"מ בבקשה לשינוי הסיווג. מסיבה זו, לא ברורה לנו טענת העוררת ולפיה היא הסכימה לקבל את ההצעה של המשיבה ולאחר

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מכן את ההצעה של הוועדה, ולהתלות הליכי בירור טענותיה הנוספות בתיק הערר, בתנאי שהמשיבה תשלם את סכום המענק לאחר ביצוע השינוי.

30. להבנתנו, מעת ששונה סיווג העוררת וחברת האם, כבקשת העוררת אשר הוגשה לתחנת מע"מ טבריה, השתנו הכללים לבחינת זכאותה של העוררת למענק, שחלו על העוררת בעבר בהיותה שותפה בשותפות. למעשה, לאחר שינוי הסיווג, היה על המבקשת לבדוק מחדש את בקשתה על פי הנתונים החדשים לקבלת מענק, כעוסק שהוא חלק מאיחוד עוסקים, במקום הבדיקה שנעשתה כעוסק שהוא חלק משותפות.

31. נזכיר כי חוק הסיוע הכלכלי קובע כי עוסק זכאי למענק בהתקיים מספר תנאים אשר עוגנו בסעיף 8 לחוק. לכן, אין שום היגיון בעמדת העוררת ולפיה יש להורות למשיבה לשלם לעוררת את סכום המענק, מבלי לבדוק האם העוררת עומדת בתנאים שנקבעו בחוק התכנית לסיוע כלכלי לזכאות למענק, ובכלל זה בדיקת קיומו של קשר סיבתי בין הירידה במחזור העסקאות לבין ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה. בהקשר זה, מקובלת עלינו עמדת המשיבה ולפיה זכאותה של העוררת למענק נבחנה עד כה, בהיותה חלק משותפות. באותה נשימה אנו דוחים עמדת העוררת לפיה היה מצופה מהמשיבה לבחון זכאותה למענק, כחלק מאיחוד עוסקים, לפני שינוי הסיווג על ידי מע"מ.

32. לפיכך, הורתה הוועדה ביום 06/01/2022 למשיבה לבחון זכאות העוררת למענק, ולא לשלם לעוררת את סכום המענק, על אף שזו הייתה עמדת העוררת במסגרת כתב הטענות שהגישה ביום 03/01/2022. מעת שהורתה הוועדה על בדיקת זכאותה של העוררת למענק, ציפינו כי העוררת תשתף פעולה עם הליך הבדיקה, ולא תערים קשיים עליו.

33. כמו כן, מוצאים אנו טעם לפגע בהתנהלותה של העוררת, אשר סירבה למסור המסמכים והנתונים שהתבקשו על ידי המשיבה, והחליטה, על דעתה, למסור את הנתונים הקיימים בדו"חות המסמכים לעוסקים שנרשמו כאחד, בלבד. נדמה כי התנהלותה של העוררת אינה עולה בקנה אחד עם החובה המוטלת עליה, לנהוג בניקיון כפיים, ולפרוש בפני הרשות המנהלית את מלוא הנתונים הדרושים לבחינת זכאותה למענק. לא מצאנו בטיעוני העוררת כל נימוק, מדוע היא נמנעת מלשתף פעולה עם המשיבה בביצוע בדיקת זכאות העוררת למענק, אם העוררת מאמינה בשאלת זכאותה למענק, ועומדת מאחוריה. ראו והשוו לעניין זה האמור ב-בג"צ 421/86 אשכנזי נ' שר התחבורה (פורסם בנבו, 11/02/1987), ו- בג"צ 5498/03 מקמל נ' שר הביטחון (פורסם בנבו, 06/07/2003).

34. יוער כי המסמכים שהעוררת מסכימה למסור לבדיקת המשיבה, הם הדו"חות המסמכים לעוסקים שנרשמו כאחד, אשר העוררת נערכה להגישם בעקבות השאלות שהופנו לבאי כוחה במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה (עמוד 2 לפרוטוקול, שורות 1-17). מטבע הדברים, דו"חות כספיים ומאזני בוחן אשר נערכו בזמן אמת על ידי העוררת, כוללים נתונים ופרטי מידע מפורטים יותר, שהם רלוונטיים לשאלת זכאותה של העוררת למענק.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

35. נציין עוד שבחנו טענת העוררת ולפיה יש להורות על דחיית בקשת המשיבה, בשל החרیגה מסד הזמנים שנקבע בחוק התכנית לסיוע כלכלי למתן החלטה בהשגה, ובהתבסס על החלטה בעניין ב.ג. בטחון. לטעמנו, לא ניתן לגזור גזרה שווה מעניין ב.ג. בטחון על עניינה של העוררת וזאת בשל מספר נימוקים.

ראשית- בעניין ב.ג. בטחון, בית המשפט המחוזי קבע תחילה כי המערערת זכאית למענק, ורק לאחר מכן נדרש לשאלת החריגה מהמועד למתן החלטה בהשגה, וזאת בבחינת למעלה מן הצורך. במקרה שבפנינו, העוררת התנהלה באופן שלא מאפשר לוועדה או למשיבה לקבוע כי היא זכאית למענק, ועל כן, היא אינה יכולה להיבנות מההחלטה בעניין ב.ג. בטחון בנושא החריגה מהמועד למתן החלטה בהשגה.

שנית- בעניין ב.ג. בטחון עמד בית המשפט המחוזי תכלית המענק שהיא מתן סיוע מהיר ויעיל לעסקים שנפגעו, על מנת לספק להם "חמצן" בתקופת החירום של נגיף הקורונה, ולכן ספק אם ניתן להתייחס למועד הקבוע בחוק התכנית לסיוע כלכלי כמנחה בלבד. בעניינינו, ניכר כי העוררת בהתנהלותה היא שגורמת לעיכוב במתן הסיוע לה על ידי המשיבה.

שלישית- כאמור לעיל, בית המשפט המחוזי נדרש לסוגיה בבחינת למעלה מן הצורך, בלבד. המשמעות היא שלא בכל מקרה שבו חלה חריגה מהמועד הקבוע למתן החלטה בהשגה, מתבקשת המסקנה כי דין ההשגה להתקבל. ראו בעניין זה ההחלטה בערר 1795-21 **חיים ישראלי ובניו בע"מ נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 18/01/2022); בערר 1664-21 **ארג'נטור אחזקות בע"מ נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 31/01/2022); ובערר 1539-21 **אלדר שיווק פרוייקטים** (2000) **בע"מ נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 20/03/2022).

36. משהגענו למסקנה כי המשיבה לא הפרה התחייבותה בפני העוררת, כטענת האחרונה, לא מצאנו להיעתר לבקשת העוררת לקיים דיון לצורך בירור משמעות חזרת המשיבה מההסכמות והצורך בבירור הטענות הנוספות של העוררת. ברי כי עם שינוי סיווג העוררת וחברת האם משותפות לאיחוד עוסקים, הפכו טענותיה הנוספות של העוררת בנושא הסיווג לתיאורטיות בלבד.

37. במסגרת ההחלטה מיום 06/01/2022 סברה הוועדה כי אין מקום להורות על השבת עניינה של העוררת לשלב ההשגה מהנימוקים שפורטו בגוף ההחלטה. ואולם, בשל התנהלותה של העוררת והתמשכות ההליכים הרובצת לפתחה, אנו סבורים כי ההליך המתאים לבירור שאלת זכאותה של העוררת למענק הוא הליך ההשגה.

38. **על כן אנו מורים כדלקמן:**

- א. בקשתה של העוררת לקבלת מענק לחודשים יולי – אוגוסט 2020 תוחזר לשלב ההשגה.
- ב. נציג מטעם המשיבה יפנה בכתב לעוררת, בבקשה מפורטת לקבלת המסמכים והנתונים הדרושים לצורך בחינת זכאותה למענק. הבקשה תישלח לעוררת תוך 7 ימים מהיום.

מדינת ישראל

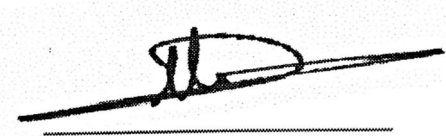
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- ג. העוררת תשיב לבקשת נציג המשיבה, ותמציא המסמכים והנתונים שיתבקשו על ידו. תשובה מטעם העוררת לבקשת נציג המשיבה, תישלח תוך 7 ימים מקבלת הבקשה.
- ד. לאחר קבלת מלוא המסמכים והנתונים הדרושים למשיבה, תפעל המשיבה לבירור זכאות העוררת למענק, ולקבלת החלטה תוך 21 ימים.
- ה. לאחר קבלת ההחלטה בהשגה, פתוחה הדרך בפני העוררת להגשת כתב ערר על החלטת המשיבה שתינתן בהשגה.
39. בנסיבות שתוארו לעיל, לא מצאנו להיעתר לבקשת העוררת להטלת הוצאות על המשיבה.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.
ניתנה היום, ו' ניסן תשפ"ב, 07/04/2022, בהעדר הצדדים.

1528-21

אריאל ז'יטניצקי, רח"ח ועו"ד
חבר

מוחמד מולא, עו"ד
יו"ר הוועדה